

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού Δρ. 50
Εξωτερικού Ψρ. 50
Αμερικανής Δολ. 3
Αιγύπτου Γ. Δ. 30

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
Δραχ. 2

Γραφεία
ΟΔΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩ-
ΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕ-
ΣΜΟΥ 14 (Δεξα-
μενή).

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡΙΘ. 26.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

ΕΜΠΑΤΕ, ΣΚΥΛΟΙ, ΑΛΕΣΤΕ!

Μοναδικόν, αξιοθαύμαστον, ασυναγώνιστον τὸ δαιμόνιον τοῦ Ἑλλήνος.

Μίαν πρῶτην κάποιος ἢ κάποιον ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος δρῶντες ἐκαμιν τὴν σφωτάτην σκέψιν:

—Ἐάν κάνομε μίαν παράστασιν εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ γνωστὰ θεάτρα θὰ ἔχομεν ἐξοφλισμένην χρηματικὴν ἀποτυχίαν ὑπὸ ἐπιπιν εἰσπράξεως, καὶ τὸ Κράτος θὰ μᾶς πάρῃ μετὰ τὸ φόρο τοῦ τὸ μεγαλειότερο μέρος.

Λοιπὸν νῦν ὁμῶς μετὰ τὴν ἀνδραγαθίαν τοῦ ἡλθροπικοῦ ἰδρύματος τὴν ἐπιχειρησούλᾳ μας, πέρνομεν ἀπὸ τὴν ἐκείνην καὶ μεταβέτομεν τὴν δράσιν μας ἀπὸ τὴν στενὴν περιοχὴν ἑνὸς κοινοῦ θεάτρου εἰς τὸ ἀπλόχωρον τοῦ Σταδίου, ἐνῶ συγχρόνως μετὰ λίγα νεοχρωματισμένα χαρτιά θὰ καταπλήξωμε τοὺς πάντας καὶ πάσας, καὶ θὰ κάνομε μιά χαρὰ τῇ δουλίτᾳ μας.

Καὶ ὅπως ἐσχεδιάσθη ἔτσι καὶ ἔγινε.

Τὸ Κράτος ἔδωκε πλήρη ἀτέλειαν, τὸ Νοσοκομεῖον Προσφύγων καὶ ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ ἐπέγραψεν 30 ο) καὶ τὰ ὑπόλοιπα 70 ο) ἔμειναν πρὸς ἀσφαλὴ ζήτησιν! τῶν εὐφυστάτων καὶ κατ' ἐξοχὴν συγχρονισμένων συμπατριωτῶν μας.

Μία μερὶς τοῦ τύπου ἐξεγερθεῖσα ἐπετέθη δριμύτητα κατὰ τὴν κερδοσκοπικῆς, ὡς τὴν ἀπεκάλεσεν ἐπιχειρήσεως, καὶ ἔβλεπε τὴν ἀτέλειαν τοῦ Κράτους προφανέστατα ζημιωθέντος ἐκ τῆς γορηγηθείσης ἀτελείας.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε κεραυνόβολον.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐπανελήφθη ἡ ἐπιχειρήσις τῆς Ἀίντας μετὰ μεγαλειτέρας εἰσπράξεως.

Καὶ τώρα ἐρωτᾶται:

—Μπορεῖ ὅποιος θέλει νὰ δίνη ἓνα τόσο τοῖς ἐκατὸ εἰς ἓνα φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα γιὰ νὰ πέρνῃ ἀτέλεια καὶ νὰ κάνη γερὰ μπάζα;

Ἀπάντησις:

Ἡ παράστασις τοῦ Σταδίου μᾶς λέει πὺς μπορεῖ, καὶ ἔτσι ἀφοῦ εἶνε παιγνίδι πρέπει νὰ τὸ παίζωμε ὅλοι.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως θὰ φροντίσωμε νὰ μάθωμεν τὰ ὄνοματὰ τῶν εὐφυστάτων συμπολιτῶν μας διὰ νὰ τὰ παραδώσωμε εἰς τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἀθανασία, ἔπειτα ἀπὸ τὸ κοσμοϊστορικὸν κατόρθωμά των.

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

Ο κ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Μὲ ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν μας ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Πατρίαις διαμένων καλλιτέχνης ζωγράφος κ. Επαμεινώνδας Θωμοπούλος καταγίνεται ἤδη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλου πίνακος 2,40Χ1,80 τὸ θέμα τοῦ οὗ ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν τσάπνηδων, ἐν μέσῳ τῶν οὗ ποῦ εὐρίσκειται διὰ νὰ μεταδῶσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ὅλην τὴν εἰδυλλιακὴν ἀλήθειαν, τὸσον εἰς τὴν ἐν γένει σύνθεσιν ὅσον καὶ εἰς τὰ χρώματα.

Τὸν ἐν λόγῳ πίνακα ὁ διακεκριμένος καλλιτέχνης θὰ ἐκθέσῃ ἀσφαλῶς κατὰ τὸν προσεχὴ χειμῶνα, ὅποτε θὰ παρουσιάσῃ καὶ πολλὰ ἄλλα ἔργα του.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ἱστορία τῆς Νέας Σκηνῆς τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Χρηστομάνου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ἡ Ἰουδὴ παρυσιαῖζουσα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλοφένους

Ἔργον τυχόν τοῦ πρώτου μεγάλου βραβείου γλυπτικῆς τῆς Ρώμης

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ.—ΤΟ ΜΕΤΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Καλῶν Τεχνῶν, λαβούσα ὑπὸ τὴν ἀποτέλειαν τοῦ γλυπτικοῦ διαγωνισμοῦ, ἀπένευμε τὸ πρῶτον μέγα βραβεῖον εἰς τὸν κ. Ρενέ Λετουρνιέρ, μόνον τῶν καλλιτεχνῶν Ζαν Μπουσέ, ὁ ὁποῖος παρυσίασε τὸ γλυπτικὸν ἔργον «Ἡ Ἰουδὴ παρυσιαῖζουσα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλοφένους».

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

ΜΙΜΟΙ ΚΑΙ ΜΙΜΑΔΕΣ

Τ' ΑΝΑΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.—ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΑΓΙΟΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ 25ον φύλλον)

Ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἐκατονταετηρίδας ὁ Χριστιανισμός ἔλαβε τὴν σκληρὰν ἀτυχίαν νὰ παρίσταται μάρτυς τῆς διπλῆς ταύτης κλίσεως, διότι ἂν ἕνας μὲν ἔδωκε τοὺς ὁμοπίστους ἀδελφούς ποιοτὶν προσφερομένους εἰς τὸν φόβον τοῦ ἐθνικοῦ δαίμονος, ἂν ἑτέρος δὲ ἔθετο ἀντικείμενα ἀπὸ ἀντικειμένου σκηνῆς τὰ ἱερώτερα τῆς πίστεως τοῦ δόγματος.

Ἄλλ' ἐν μέσῳ τῶν παταγῶδων καυχασμῶν τοῦ δήμου καὶ τοῦ προεδρεύοντος τὰ βδελυρὰ ταῦτα θεάματα Ἀυτοκράτορος συνέβη πολλὰκις νὰ σκηνῇ ἀληθὺς τραγικὴ καὶ συγκινητικὴ σκηνή, καθ' ἣν ὁ μὲν διακομφοδόμενος τὸ ἐθνικὸν παρίας ὀφθαλμοφανῶς δεικνύει τὸν δάκτυλον τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ ὑβρίζοντες ὑπερῶν κατησχυνμένοι.

Αὐτὸς ὁ διαδραματίζων τὴν κομφιδιὰν μῖμος, ἐνῶ ἐξεργαζόμενος τοῦ διακομφοδόμενου χριστιανικοῦ βουτζίου—δηλ. τῆς κολυμβήθρας—ἐνεδύετο τὴν λευκὴν τῶν νεοφωτιστῶν στολήν, ἀποτείνοντες αἰφνης πρὸς τὸ καγγάλιον θεάτρον, ἀνέκραγε μετὰ γενναίας φωνῆς: «Ἐἴμι ἀληθὴς χριστιανός!»

Καὶ ἀληθὺς εἶτε ὁ χριστιανικὸς πῖθος εἶχεν ἀληθῶς προσληπτὴν δυνάμιν, εἶτε αὐτὸς ὁ μῖμος συνεκίνητο κατὰ τὴν κατὰ τὴν ἀναλογίαν ὁποῖα βδελυρία ἐγένετο ἐπὶ πληρωτῇ παίγνιον, ὁ κομφοδὸς ἔλαβεν τὴν ἀληθῆ τοῦ κομφοδόμενου θε-

Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπὰς κατέγοντες, οἱ καὶ κατὰ ἀνατολὰς προσερχομένην τοῦτον εἰδίδαν, καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν ὅθεν καὶ πολλοὶ προσήλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει: οἱ καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσήλθον. Ἐἵτα τοῦ κόμητος τὸν ἅγιον προσκαλεσάμενον καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρνήσασθαι καλεῖντος, αὐτὸς μὴ βουληθεὶς, προστάζει τοῦ κόμητος τὴν διὰ ξίφους δέχεσθαι τελευτήν. (1)

Ἐτὼς 297 τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ προκειμένου ὑπᾶτος ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἡλιουπολιτῶν πόλει τῆς Λιβυαντίας, ὅστις ἦν μῖμος δευτέρως καὶ ἀγῶνος πανδήμου θεάτρου ἀγομένου καὶ πλήθους θεωρούντος, ὅθεν αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βούττιν μεγάλῃν βαλάντιον γέμουσαν ὕδατος χλιαροῦ, καταπαύζοντες τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Ὁ δὲ Γελάσιος, βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βουττίου, φορέσας ἱμάτια λευκά, οὐκέτι ἠνέσχετο θεατρίσαι, λέγων ὅτι: Χριστιανός εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβεράν εἰς τὸ βούττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποθήσκω. Καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἡλιουπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα καὶ ὁρμήσαντες ἐκ τῶν βάθρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκά ἱμάτια αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ὁ δίκαιος. Καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμην, ὅθεν ὑπῆρχεν, ἔξω Ἡλιουπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἐκτίσαν αὐτῷ εὐκτήριον εἰκόν. (2)

Ἐν ἔτει 298: «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (14 Ἀπριλίου) ἀνήλθ' ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδαλφίνος τοῦ μῖμου Ὀδτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶς τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος καὶ τὰ ἑτέρων ὑποκρινόμενος πάθ' καὶ δόματα. Καὶ ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἐνστάσιν τῶν χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναστῆναι, ὡς ὄφθην τοῖς θεοῖς καὶ περὶ αὐτῶν ὑστὶν, ἐξέστη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ χρόνῳ παρὰ τῶν θεατῶν ἦν ἐπαινούμενον αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν αὐα καὶ κατὰ τὴν ἀνακοινῶν μέγα καὶ τὴν ἀντίθεσιν τῷ δόγματι χριστιανῶν ἀναστῆναι, τὸν ἀνεκέρησεν. Ὅθεν τοῦ ἀρχόντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταβῆσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πῶς ἐξαφίστης, ἐδήλθη ἐν αὐτῇ καὶ τελευτήσας τὸν μαρτύριον στέφανον ἐδέξατο. (1)

Ἐν ἔτει 362: «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (15 7 Ὀκτωβρίου) ἀνήλθ' ὁ ἅγιος Παύριος τοῦ ἀπὸ Μίμων. Ὁς ὑπὸ Ἰουλιανῷ (τοῦ Παραβάτου) κελυθεύσας, τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τελευτώνων, διασφύρι καὶ καταπαύζοντα τὰ χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταβῆναι βαπτίζεσθαι, ἐξέδωκε: «Βαπτίζεσθαι Παύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἀναδὲς καὶ ἀναδυσάμενος ἱμάτια λευκά καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παρρησιασμένως ἔφη τὴν κεφαλὴν τέμνεται. (2)

(Ἀκολουθεῖ)

(1) Μηνίον Ν) Ὀκτωβρίου.

(1) Μηνίον Ἀπριλίου.

(2) Μηνίον Σεπτεμβρίου.

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ

Ἀπὸ τ' ἀνῆλθα ὑπόγεια τῆς Σιναιῆς Ἀκαδημίας ὅπου ἔχει καταφύγει, ἐλλείψει ἄλλου οἰκήματος, τὸ Βυζαντινὸν Μοῦσεϊον, θὰ μεταφερθῇ προσεχῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας Κηφισίας μέγαρον τῆς δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, τὸ ὁποῖον ἤδη παρεδόθη ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Μοῦσεϊοῦ, Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκὸν κ. Γεώργιον Σωτηρίου, εἰς τὴν ἀκαταπόνητον δραστηριότητά του ὁποῖος ὀφείλεται ὅχι μόνον ἡ ἀμειβομένη τοῦ μουσείου, ἀλλὰ καὶ ἡ περίωσις πολλῶν βυζαντινῶν κειμηλίων, πραγματικῶν θησαυρῶν τῆς τότε τέχνης.

Τὰ σχέδια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐρίων θὰ διαρρυθμισθῇ τὸ ἐν λόγῳ μέγαρον ἐξεπνήθησαν ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ἀρχιτέκτονος κ. Α. Ζάχου συνεργασθέντος πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μουσείου κ. Γ. Σωτηρίου.

Ἡ μεταφορά τοῦ βυζαντινοῦ μουσείου καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν ποικίλων κειμηλίων, εἰκόνων, ἀμφίων, καὶ λοιπῶν θησαυρῶν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέγαρον, θὰ δώσῃ εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν καὶ θὰ συγκεντρώσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ εἰς διάφορα οἰκήματα ἐγκατεστημένα πολυτίμητα βυζαντινὰ καὶ ἄλλα σχετικά ἀντικείμενα.

Τὸ «Ἑλληνικὸν Θεάτρον» αἰσθάνεται ὑποχρεῖσιν νὰ συγκαρῇ θερμότητα τὸν διαπρεπὲς βυζαντινολόγον κ. Γ. Σωτηρίου καὶ νὰ διακηρύξῃ εὐχαρίστως τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν πολυτίμητον δρασίν του.

Η κ. Γιώτα Δάσκαρη-Αργυροπούλου ως Κούκλα της Γιάδας εις τὸ ὁμώνυμον ὠραῖον ἔργον τοῦ Ροδντόλφ Λόταρ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

Νέον μουσικὸν ἱδρυμα

Κατὰ θετικὰς πληροφορίες μας, σοβαρῶς διαφωνία ἀνεφύησεν μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου κ. Νεγρεπόντη καὶ τοῦ διευθυντοῦ κ. Μανώλη Καλομοίρης διὰ λόγους οἱ ὅποιοι σκοπιμὸν εἶνε τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν νὰ μείνουν εἰς τὰ παρὰκίνητα.

Μετὰ τὴν μεταίωσιν τῶν καταβληθεισῶν πρὸς συμφιλίωσιν προσπάθειων ὁ κ. Καλομοίρης ἀποσυρθεὶς ὁριστικῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου προήλθεν εἰς συνηνοήσεις πρὸς ἱδρύσιν νέου Ὁδείου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς πληροφορίες μας, ἦδη ἱδρύθη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὸν Ὁδεῖον» καὶ θὰ στεγασθῇ εἰς τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Ἡρακλείου παρὰ τὸ Πολυτεχνεῖον.

Μέχρι τοῦδε ἐξηκριβώθη ὅτι μετέχουν εἰς τὸ «Ἐθνικὸν Ὁδεῖον» ἀποσυρθεῖσαι τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς ὁδοῦ Φειδίου αἱ καθηγήτρια κυρία Φωκὰ, Γκίνη, Γεννάδη, Παπαδιαμαντοπούλου, Βωτιέ καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Λαυράκης, Ἀχ. Παπαδημητρίου, Κ. Τριανταφύλλου, ἡ δ. Κοψίδα, ἡ κ. Σ. Σπανοῦδη.

Ἐπίσης μετέχουν οἱ κ.κ. Χαριτάκης, ὑπουργὸς Γεωργίας κλπ. ὁ καλλιτέχνης κ. Ὁδ. Λάμπας, Ψαρούδας, Χριστόπουλος, Εὐλάμπιος κλπ.

Τὸ διέπον τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενους ἱδρυτὰς καθηγητὰς καὶ καθηγήτριας πνεῦμα εἶνε τὸ συνεταιρικόν, καὶ σκοπὸς τῶν ἡ ἀφιλοκερδῆς διδασκαλία τῆς μουσικῆς.

Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου ὁ κ. Μ. Καλομοίρης.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Σὰς συνιστῶμεν ἰδιαίτερως νὰ παρακολουθήσετε τὴν δραματικὴν ἐπιφυλλίδα μας.

Εἶνε ἔργον ὅτι μόνον ἀσαντάτως συγκλονιστικὸν ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικῆς κοινωνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος, προκαλέσαν θυελλώδεις συζητήσεις μετὰ τῶν κορυφαίων ἱατροδικαστῶν τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας.

Παππούς:—Ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς κοινωνίας εἶναι ἄρρωστοι.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
Η ΑΪΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΒΕΡΝΤΙ

Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀπασχολήθη ἄρκετὰ μετὰ τὴν παράστασιν τῆς «Αἰντάς» εἰς τὸ Στάδιον, ὥστε νὰ παρέλκῃ κάθε ἄλλη περιγραφή.

Χρονογραφικῶς ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ διὰ τὴν ἐν λόγω παράστασιν καταβληθεῖσα προσπάθεια δὲν ἤρκεσε διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἀτελείας τῶν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον προχείρως ὀργανομένων παραστάσεων.

Διότι θὰ εἶνε κανεὶς πολὺ ἀφελὴς νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ ὀργανωταὶ τῆς παραστάσεως ἐπεδίωξαν νὰ παρουσιάσων κάτι μουσικῶς ἢ σκηνογραφικῶς τέλειον.

Ἀπεναντίας ἐπελητήθη ἡ θεραπεία τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἀπόψεως διό καὶ ἡ σκηνή... εἰς τὸ Στάδιον.

Τῶν φρονιμῶν ὀλίγα.
Ἄς ἀντιπαρέλθωμεν λοιπὸν καὶ ἄς ἀναφέρωμεν μερικὰς βιογραφικὰς σημειώσεις σχετικὰς μετὰ τὸν ἀθάνατον μουσουργὸν τῆς Αἰντάς καὶ τῶσιν ἄλλων μουσικῶν ἀριστουργημάτων.

Π. Κ. αλ.

ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ ΒΕΡΝΤΙ

Ἐγεννήθη τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1813 εἰς τὸ Ρονκόλε παρὰ τὸ Μπουέττο, εἰς τὸ τότε δουκάτον τῆς Πάρμας.

Ἐπούδασεν εἰς τὸ Κονσερβατόριον τοῦ Μιλάνου καὶ κατὰ τὸ 1839 ἐνεφανίσθη εἰς τὸ θέατρον τῆς Σκάλας μετὰ τὸ ἔργον τοῦ OBER-TO, CONTE DI S. BONIFACCIO, τὸ ὁποῖον ἤρρεσε λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἀρμονίαι τοῦ ὑπενδύμισαν τὸν Μπελλίνι.

Τὰ μελοδράματα «Ναβουχοδονόσωρ» 1842 Ἐρνάνης 1844, καθὼς καὶ «οἱ δύο Φόσκαρι» 1844 καὶ ἡ «Λουίζα Μίλλερ» (κατὰ τὸ ἔργον τοῦ Σίλλερ «Ραδιοῦργία καὶ Ἐρω».) ἐκείαν γνωστὸν τ' ὄγκῳ τοῦ πέραν τῶν συνόρων τῆς Ἰταλίας.

Τὰ ἔργα ὅμως ποὺ τὸν κατέστησαν ἐνδοξόν εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἶνε ὁ «Ριγολέττος» 1851, ἡ «Τραβιάτα» 1853 καὶ «Χορὸς Μετμητισμένων» — UN BALLO IN MASCHERA.

Ὁ Βέρντι, περισσότερον ἀπὸ τὸν Ντονιζέττι, ἐπηρέασθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν θεμάτων τοῦ ἀπὸ τὴν γαλλικὴν ρομαντικὴν σχολήν, δηλ. τοῦ Βικτωρος Οὐγγώ, ἡ ὁποία ἐπηρεάσεν ἐπίσης καὶ τὴν μεγάλην Ὁπερὰν τῆς Γαλλίας.

Διὰ τοῦτο ἔταν κανεὶς ἀκούη «Ριγολέττος», «Τροβατόρες», «Τραβιάτα» ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐπιδρομήν τοῦ Ὁμπέρ. Μέργριμπερ καὶ Ἀλεβὺ ἐπὶ τοῦ Βέρντι, ἀλλὰ πάντοτε αἰσθάνεται κανεὶς εἰς τὰ ἔργα τοῦ τὴν μαγεία τῆς ἰταλικῆς μελωδίας.

Ἀργότερα ὁ Βέρντι ἐπηρέασθη ἀπὸ τὸν Ριχάρδον Βάγνερ, καὶ ὡς βαγνεριακὰ πλέον ἔγραψε τὰ τρία μεγάλα φημισμένα μελοδράματα τοῦ «Αἰντάς» 1871, «Ὁθέλλων» 1887 καὶ Φόλσταφ 1893.

Εἰς τὴν «Αἰντά» ὁ Βέρντι περιγράφει μ' ἐξαιρετικὴν χρωμάτων λαμπρότητα τὸν κόσμον τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὰς 4 πράξεις, αἱ ὁποῖαι παίζονται εἰς Μέμφιν καὶ Θήβας τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Φαραῶ.

Τὸ ἀνωτέρω ἔργον συνέθεσεν ὁ Βέρντι κατὰ παράκλησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ τότε Χρ-

Η ΑΣΤΑ ΝΙΛΣΕΝ
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα ὕμνον

Ἡ γυναῖκα αὕτη γοητεύει, διότι ὑποφέρει. Μένει νέα, διότι γνωρίζει περισσότερα γιὰ τὸ παρελθὸν ἀπὸ ἄλλες.

Ὅπως ἡ Ντοῦζε καὶ ἡ Ἀστα Νίλσεν, ἐναντιώνεται στὴν ἡλικία μετὰ μελαγχολικὰ τῆς μάτια, μετὰ τὸν πόνο τοῦ γέλοιου τῆς τὸ ὁποῖον ἔχει κατὰ τὸ κοριτοίστικο ποῦ ἐλκύει, μετὰ τὴν θαμπὴ φωνὴ τῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ποτὲ χωρὶς κρυφὰ δάκρυα.

Καὶ τότε κλαίει πραγματικὰ, χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς γλυκερίνης, ὅπως εἰς τὸν κινηματογράφο. Ἀπὸ τὰς σκίεσιν τῶν ματιῶν τῆς στάζει τὸ ἀληθινὸ δάκρυ καὶ δοχετεύεται ἕως τὰς τριεσθὰς τῆς ψυχῆς μας. Δὲν τῆς ἀρνείται κανεὶς τὴν ἀληθινὴν ἀνθρωπότητά της. Ἀπ' ἐναντίας σκύβει καὶ τὴν προσκυνᾷ ὁ θεατὴς τῆς, διότι ἡ Ἀστα Νίλσεν γνωρίζει καλά νὰ ἐκλέγῃ πάντοτε τοὺς ρόλους της.

Εἰς τὸ ἔργον «Ρομάντσο» τοῦ Σέλντον ὡς Ρίτα Καβαλλίνι εἶνε μεγάλη, ὅταν ἀφίγη τὸν εὐγενῆ φίλον της διὰ νὰ ξεπρελλάνῃ τὸν ἄγνον ἱερωμένον, καὶ ἀργότερα ὁ συγκρατημένος πόνος τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ μίαν ἀγάπην χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα, περνᾷ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον, τὸ γοητευμένον θεατὴν, σὺν μίᾳ στιγμῇ λειτουργίας.

Ἡ Ἀστα Νίλσεν εἶνε καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶνε νέα καὶ δημιουργικὴ, διότι εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀληθινὴ ἱερεὺς τῆς τέχνης.

Καὶ ἡ μεγάλη αὕτη θεὰ τὴν ἀνταμειβεῖ καὶ τὴν περιστάσει (Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) ΜΑΡ. Π. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΥ

δίδου τῆς Αἰγύπτου Ἰσμήλ Πασσά, συνειργάσθη δὲ πρὸς τοῦτο μετὰ τὸν διηγηματογράφον Κάμυλλον Ντυλόκ καὶ τὸν ποιητὴν Ἀντωνίον Γκιολαντζόνι.

Κατὰ τὸ 1874 ὁ Βέρντι ἐξέπληξε τὸν μουσικὸν κόσμον μετὰ τὸ REQUIEM, γραφὲν εἰς ἡλικίαν 61 ἐτῶν, γεμάτο δ' ἐκφράσιν καὶ μουσικὴν δύναμιν.

Εὐνότητος ἡ ἐπίδρασις τοῦ Βέρντι ἐπὶ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ καὶ πρῶτον ἐπὶ τοῦ Μπέττο τοῦ συνθέτου τοῦ Μεριστόφελ, ὁ ὁποῖος καθὸ ποιητῆς ἔγραψε καὶ τὰ λιμπρέττα τῶν δύο μελοδραμάτων τοῦ Βέρντι «Ὁθέλλων» καὶ «Φόλσταφ».

Ὁ συνθέτης τοῦ «Ριγολέττου» καὶ τῆς «Τραβιάτας» καθὼς καὶ τῆς «Αἰντάς» ἀπέθανε τὸ 1901.

Μ. Π. Κ.

ΠΑΝΟΥ Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΥ

Διευθυντοῦ Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Θεάτρου

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ἦτοι: Πῶς νὰ διαβάσετε, νὰ ὁμιλήτε καὶ ν' ἀγορεύετε τεχνικῶς.

Βιβλίον ἀπαραίτητον εἰς ρήτορας δικανικοὺς, πολιτικοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς, καθηγητὰς, διαλέκτας, καλλιτέχνας τῆς σκηνῆς καὶ κάθε μορφωμένον ἄνθρωπον

Τιμ. Δρχ. 15

Ἀπελευθερωτὸν: Πάνου Καλογερίκου Ὁδὸς Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου 14 Ἀδαμνῆ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Θίασος τῶν «Νέων»

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ δράματος «Ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις» κ. Γ. Σώκος καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ

ΑΙ ΑΝΤΑΦΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΟΥΝΑ-ΠΑΡΚ.—Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ νου συνεχίζεται ὡς σήμερα μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν, στὸ μοναδικὸ θερινὸ ὑπαίθριον θέατρον μας τῆς Ἰδρακίας—τοῦ γοητευτικοῦ προαστείου μας—αἱ παραστάσεις τῆς ἐπερέττας Σαμαρτζή-Μηλιάδης, μετὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Μάνου Φιλικπίδου.

Ὁ θίασος ἀπαρτίζεται ἀπὸ πολὺ καλὰ στοιχεῖα, γνωστὰ ἄλλως τε καὶ συμπαθῆ.

Πρωταγωνιστοῦν αἱ κ. κ. Ζωζὼ Νταλμάς, Μαρ. Μηλιάδης, Κ. Μόσχου, Α. Ριβίου καὶ οἱ κ. κ. Μ. Φιλικπίδης, Ν. Μηλιάδης, Μ. Κωνσταντίνου, Γ. Καμβύσης, Ι. Βαλέττας καὶ λοιποὶ, ὅλοι φιλόδοτοι ἡθοῖοι καὶ καλοὶ ἐργάται.

Ἡ ἐργασία ποὺ παρουσιάζει ὁ θίασος μέχρι σήμερα, ἐκτός ἀπὸ μερικὰς ἀτυχεῖς ἐκλογὰς στὰ ἔργα, εἶνε ἀξία καλῶς ἐπαινοῦ.

Κι' ἀπέδειξε τοῦ ὅτι ὁ κόσμος ἐξετίμησε κατ' ἐξῆς τὸν συμπαθῆ θίασον, εἶνε ἡ πρωτοφανὴς πένες ποὺ σημειώθη, ἐφέτος τὸ Δούνα-Πάρκ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀλεξάνδρεια τσαντίζεται κυριολεκτικῶς κάθε βράδυ νὰ δρῇ μίᾳ θεοῦλα ὅπως ὅπως, γιὰ νὰ μὴ στερήσῃ στὸν ἐαυτὸ τῆς τῆς ἀπόλαυσις νὰ περάσῃ δύο ὥρες εὐχάριστες καὶ νὰ γελᾷ μετὰ τὴν καρδίᾳ της. Εἶνε τόσο λίγες, ἄλλως τε ἡ εὐχάριστες ὥρες στὴ ζωὴ μας!

Στὴν ἐπιτυχία ὅμως αὕτη, συνετέλεσαν καὶ ἡ μεταρρυθμίσεις ποὺ ἔκαμε ἐφέτος τὸ θέατρόν τοῦ θεατρῶν κ. Π. Πανάρας. Στὴ θεμὴ τῆς πληθὺς σκηνῆς ποὺ τὴν ἐνῶσαν πολλοὶ ἡθοῖοι μας, ἀνοικοδομήθηκε μίᾳ ἄλλῃ, μεγάλῃ, εὐρύχωρῃ, μετὰ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Τέχνης. Ἡ πλῆθυσ ἐμεγάλωσε, τὰ καθίσματα ἀραιώθηκαν καὶ τὸ κομψὸ θέατρο κολυμπᾷ κάθε βράδυ στὸ ρῶς.

Ἐργα παίζουν ἕνα καὶ κατ' ἐπανόλησιν πολλὰ Ἑλληνικά, Σακελλαρίδη—Χατζηαποστόλου. Καὶ οἱ ἀγαπημένοι τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ κοιντοῦ μουσικοσυνθέτου, ὀρισμένους θὰ τρέβουν τὰ χεῖρά τους μετὰ τῆς ἐισπράξεως τῶν γενναίων ποσοστῶν.

Τὴν παρασπέννυ ἐξδομάδα, ἐδόθηκε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ μίᾳ ἐντόπια ἐπερέττα, «Ἡ Μιραντά», τοῦ νεαροῦ συνθέτου-διευθυντοῦ τῆς Φιλαρμονικῆς Κάρου-Ἐλ-Σαριάτ, κ. Στάθου Μάστορα, τὴν ὁποῖαν διηύθυνε ὁ ἴδιος. Ἡ χρησιμοποίησιν αὐτῆς ἐπερέττας ἤρρεσε πολὺ κ' ἐπαινετὴν ἀρετὴς φορὸς ἀπὸ τότε καὶ θὰ ἐπαναληφθῇ, εἴμεθα βέβαιοι, μέχρι τοῦ τέλους τῆς περιόδου. Γιατὶ πρέπει νὰ ἐνυαρυθῇ ὁ νεαρὸς συνθέτης.

Ἡ μουσικὴ τῆς «Μιραντάς», πεταχτὴ, πρωτότυπη, χαϊδευτικὴ, γραμμένη σ' ἑλληνικὸν μονίδο, εἶνε δεκτὴ μ' ἐνθουσιασμὸν ἀπρὸς τοῖς ἀπὸ τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον τὴν ἐχειροκρότησε μετὰ τὴν καρδίαν της.

Σφίγγουσι εὐκρινὰ τὸ χεῖρ τοῦ κ. Μάστορα, καὶ τοῦ εὐχόμεθα ἀλλοκατὴν πρόδον.

Κι' ἄλλο ἔργον ἑλληνικὸ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ «Ἡ Τσαγγαρόν», ἐπιθεώρησις τῶν κ. κ. Αἰς-Κρίμ καὶ Σόδας, τῆς γνωστῆς ἐδῶ ἐταιρείας πρὸς κατὰσκευὴν καλαμποῦριων καὶ μουσικολογικῶν καταναλώσιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἄλματος!

Δυστυχῶς, λόγῳ τεχνικῶν δυσκολιῶν, τὸ ἔργον ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸν θίασον καὶ ἔτσι θὰ χάσωμεν καὶ ἐφέτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ πάθωμεν ἀπὸ...κρυοπαγήματα!

ΜΗΕΛΒΕΝΤΕΡΕ.—Ἀπὸ τῆς προσεχῆς ἐβδομάδας ἀρχίζει τὰς παραστάσεις τῆς ἡ νῆα Ὁπερέττα Εἰρήνης Βασιλάνης-Σπύρου Τριγᾶ.

Ἡ κ. Βασιλάνη, εὐσευδέστη ἐργατὴς τοῦ μουσικοῦ θεάτρου καὶ γνωστὴ φρεσγνομία, εἶνε συμπαιθεστὴς στὸ Αἰγυπτιακὸ κοινόν.

Ὁ καλλιτέχνης κ. Τριγᾶς ἔχει πολλὰ χρόνια νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ περιμένουμε εὐχάριστες ἐκπλήξεις.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἡθοῖοι, ἐξ ὧν ἀνοετοὶ μᾶς εἶνε γνωστὸν ἀποστελοῦν ἕνα οὐνόλον ἄριτον τὸ ὁποῖον ὀρισμένους θὰ ἐπιβλήθῃ στὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κοιντοῦ.

ΓΙΑΝ. Γ. ΒΑΛΛΙΝΑΚΗΣ

ΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ φύλλου μας τὰ πρὸς τὴν διεθνήν ἀποστέλλονται βιβλία, συνεδριῶνται δὲ καὶ ἀπὸ μερικὰς κριτικὰς σημειώσεις, ἐν τούτῳ ἀπαιτητῇ ἀπὸ τὸν συγγραφέα ἡ ἐκδότην.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰδοποιῶνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου Ἡθοποιῶν καὶ οἱ μέτοχοι καὶ συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεως Η. Μ. Τ. Θ. ἔτι γενικὸς εἰσπράκτωρ καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σωματείου καὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεως εἶνε ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Γαβασιώτης, εἰς ὃν δέον ν' ἀποτεινῶνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι τῶν δύο Ὁργανώσεων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ἱστορία τῆς Βασιλικῆς Δραματικῆς Σχολῆς.

Παππούς (στὴν Εὐα)—Φανοῦ γενναία, κόρη μου.

ήθοιοις Δημ. Φραγκοπούλου να πληροφορήσουν το ταχύτερον την Γραμματείαν του Σωματείου.

—Ο θεατρώνης Κομοτήνης κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος ζητεί θύσαν. Οι ενδιαφερόμενοι δύνανται ν' αλληλογραφήσουν διά του Σωματείου.

—Ο εν Λαγκαδά της Μακεδονίας «Δραματικός Όμιλος Έλλήνων Ήθοποιων», αποτελούμενος εκ των συναδέλφων Στυλ. Μαρσέλλου, Δ. Κρεσάντου, Στρε. Κωνσταντινίδου, Ν. Νιφλή, Δημ. Μαυροκεφάλου, Μ. Βασιλειάδου, Μαρίας Μαρσέλλου, Βικτωρίας Νιφλή, Κικής Κωνσταντινίδου, εργαζόμενος ήδη υπό τας καλλιτερας συνθήκας, μεταβαίνει εις Φλώριναν διά σειράν παραστάσεων.

(Εκ του Γραφείου)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπό το έκδοτικόν ὄνομα Γ. Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (ὁδὸς Σταδίου 42) ἐξεδόθη ὁ τέταρτος τόμος τοῦ Θεάτρου τοῦ κ. Ν. Ι. Λάσκαρη, περιλαμβάνον τὴν ὑπερτέταν «Ἡ πρόθυμη χήρα» καὶ τὸς μονοακτικούς κωμωδίας: «Ἀζόμη δὲν τὸν εἶδαμε», «Ἡ ξυνομιλία», «Ἀλλοῦ χτυπάει τὸ νερό» καὶ «Ὁ πνευματισμός».

Ἐν τῷ αὐτῷ ἐκδοτικῷ καταστήματι ἐκδίδονται καὶ οἱ τρεῖς πρώτοι τόμοι, περιλαμβάνοντες τὰ ἑξῆς: ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ: «Τὸ κοκκαλάκι τῆς νυκτερίδας», «Ἡ πώλησις τῆς Ἀθηνᾶς», «Ἐπὶ ἐξεμύθειαν», «Ἐνοικιάζεται» Ἡ παληγλώσσα», «Δίδονται μαθήματα ταγῶν», «Ἐν σιδηροδρόμῳ».

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ: «Ἡ ἀντιπεριέργη», «Τὸ σκάνδαλον τοῦ δήμου Βουτυραίου», «Ἡ ἐξ ἁδου παραγγελία», «Ἡ σέγγυς», «Ἡ Ἐλενίστα τῆς ὁδοῦ Ἀγγέλου».

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ: «Γιατὶ ἔκλεψες», «Ὁ μύλος τῆς ἐριδος», «Στὰ στράβα», «Μαύρη παρηγορία», «Μεταξὺ μας».

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΣΤΗΡΙΑ Ὁ ΠΕΜΠΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

Τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρους» ἐξεδόθη καὶ ἐκκλιόνησεν ἥδη τὸ 25ον τεῦχος με ποιικίαν καὶ ἐκτετὴν ὕλην.

Ἐκτελεῖται: Ἐν τῇ Μαρίᾳ Ζαχομίνι. Ὁ κινηματογράφος στὴ Ρωσία. Πᾶς κλέπτει μίαν πρωταγωνίστρια. Παγκόσμιον κινηματογ. εἰσοδήτ. Τὰ σφαιροκίονα γελῶν. Ὁ κομικός Γκρόφιτ... ἀεροπόρος. Κορίτσια! μὴ πιστεύετε! Ζούνετε καὶ...

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Διευθυντής: ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ

Συντάσσεται: Ὑπὸ τῶν εἰδικωτέρων ἐπιστημόνων, τῶν γνωστοτέρων λογίων καὶ δημοσιογράφων.

Διατελεῖ: Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν μονίμου ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν καὶ λογογράφων.

Περιλαμβάνει: εἰς τὰς σελίδας τῆς τῆς παγκόσμιον εἰς ὅλην εὐρίαν, δροσερά, διδακτικά, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τὸ ἐθνικὸν ἔργο τοῦτο ἐργον ἐκδίδει ἡ

ΑΝΩΝ. ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Π.Γ.ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ

ΔΡ. 30.000.000

Τὴν τεχνικὴν ἐπάρκειαν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ὅλου ἔργου ἐγγυῶνται οἱ μοναδικαὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐγκαταστάσεις τῶν ἐργοστασίων τῆς Α.Ε. Β.Ε.Π.Γ. ΜΑΚΡΗΣ καὶ Σία, οἱ λειτουργοὶ παρὰ τὸν Βοτανικὸν Κήπον (Τερεῖ Ὀδὸς).

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ἀποτελεῖ τὴν πρωτοτυποτέραν ἔκδοσιν.

Εἶναι λεξικόν, σύγγραμμα, περὶ ὁδὸν, λεξικόν, λεξικόν.

ΤΟ ΒΟΝ ΕΤΟΣ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ"

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τοῦ Αὐτοῦ ἔτους

Ἡ εὐγενὴς προθυμία σας ἐστήριξε «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του, εἰς τὰ πρῶτα δημοσιογραφικά του βήματα.

Με πολὺ τιμὰ ἐφόδια τὰ δεδομένα τῆς ἐτησίας αὐτῆς διαδρομῆς ὀφλισμένον «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» ἔχει τὸ θάρρος νὰ Σᾶς παρακαλέσῃ ὅπως συνεχίσετε τὴν πολυτίμητον ὑποστήριξίν σας καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος—ποῦ ἀρκίζει ἅπὸ τὸ παρὸν φύλλον (25ον)—κατὰ τὸ ὅποιον τόσον ἢ ἑκτασίς τῆς δράσεως εἰς τὰν κύκλον Μουσικῆς καὶ Κινηματογράφου καὶ Φιλολογίας, ὅσον καὶ ἡ εἰκονογράφος τῶν ἐκλεκτοτέρων θεμάτων νεν ἐν τῷ ὅσῳ καὶ ζῶν θὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὕλης, ὅπου θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐγκύρως ὅλα τὰ σχετικά μετὰ τὸν νέον πρόγραμμά μας θέματα.

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» ἐκτὸς τῆς ὑποστηρίξεως ζητεῖ καὶ τὴν συνεργασίαν σας.

Ἡ στήλη τοῦ «Ἐλευτέρου Βήματος» εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Σᾶς ὑπενθυμίζομεν τὸ ἐμβλημα μας.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΝΤΙ ΠΛΗΘΥΣ ΘΥΣΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ
ΙΩΑΝΝ. ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ, 71

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΗΘΟΠΙΩΝ, ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

(Τ.Σ.Η.Μ.Τ.)

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ 25ο φύλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Θεατρικοὶ Συγγραφεῖς.

Εὔγραφη

Ἀρθρον 29.

1. Διὰ νὰ καταστῇ θεατρικὸς συγγραφεὺς μέτοχος τοῦ Ταμείου τοῦτου, δεόν νὰ συνυποβάλῃ τῇ αἰτήσεϊ του, πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 20 προβλεπομένων πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως, καὶ πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον ὅτι τὰ ἔργα του ἀριθμοῦν τοὐλάχιστον δύο παραστάσεις ἐν συνόλῳ.

Δικαίωμα συντάξεως
συγγραφέων

Ἀρθρον 30.

1. Δικαίωμα συντάξεως ἔχει ἀπὸ τῆς ἐσχύρας τοῦ παρόντος:

α') Πᾶς μέτοχος συγγραφεὺς ἀφοῦ συμπληρώσῃ τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του ὡς μέτοχος, καὶ μετὰ συγγραφὴν ἑπτὰ ἔργων παιχθέντων πλεόν ἢ ἅπαξ ἕκαστον καὶ ἀριθμούντων ἐν συνόλῳ τοὐλάχιστον ἑκατὸν (100) παραστάσεις. Ἐὰν τὰ ἔργα του εἴνε ὀλιγώτερα τῶν ἑπτὰ μετὰ τῶν ὀρίων τὸ 4, τότε ἂν ἔχῃ ἔξ (6) ἔργα δεόν νὰ ἔχῃ 125 παραστάσεις ἢ 5 ἔργα καὶ 150 παραστάσεις ἢ 4 ἔργα καὶ 175 παραστάσεις. Τὰ λιμπεττά τῶν μελοδραμάτων καὶ ὀπερεττῶν ὡς καὶ αἱ παραστάσεις αὐτῶν ὑπολογίζονται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συγγραφέως κατὰ τὸ ἐν τρίτον (13) αὐτῶν. Τὰ λιμπεττά τῶν ἐπιθεωρήσεων ὡς καὶ αἱ παραστάσεις αὐτῶν ὑπολογίζονται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συγγραφέως κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν. Ἐν συνεργασίᾳ συγγραφῆς τὰ μετὰ τῶν ὀρίων ἐπιθεωρήσεων ὡς καὶ αἱ παραστάσεις αὐτῶν ὑπολογίζονται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συγγραφέως κατὰ κλάσμα ἔχον παρανομαστήν τὸ διπλάσιον τῶν συνεργατῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπολογίζονται εἰς τὸ ἀκέραιον, κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω κατηγορίαν τῶν, δι' ἑνα ἕκαστον τῶν συνεργατῶν.

β') Πᾶς μέτοχος συγγραφεὺς μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ ἡμέως τῆς ὡς ἀνω ὑπηρεσίας (χρόνου, ἔργων καὶ παραστάσεων) συνεπείᾳ νόσου ἢ ἀτυχήματος καταστὰς ἄνικανος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀναλόγως ἀποδίδουσιν, εἴτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

γ') Οἱ δικαιούχοι, ὡς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, παντὸς ἀποθανόντος συγγραφέως συνταξιούχου, ἢ μετόχου ἀποθανόντος μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ ἡμέως τῆς ὡς ἀνω ὑπηρεσίας (χρόνου, ἔργων καὶ παραστάσεων).

2. Διὰ τοὺς μουσικοσυνθέτας μελοδραμάτων ἀπαιτοῦνται μόνον δύο ἔργα καὶ 50 παραστάσεις πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως. Οἱ μουσικοσυνθέται ὀπερεττῶν ἀφομοιοῦνται μετὰ τοὺς συγγραφεῖς δραμάτων καὶ κωμωδιῶν, οἱ δὲ μουσικοσυνθέται κωμικοδουλίων, μουσικῶν κωμωδιῶν καὶ ἐπιθεωρήσεων ἀφομοιοῦνται μετὰ τοὺς συγγραφεῖς τῶν ἐπιθεωρήσεων.

3. Αἱ διασκευαὶ ἔργων καὶ μουσικῆς, αἱ μεταφράσεις ὡς καὶ αἱ παραστάσεις αὐτῶν δὲν ὑπολογίζονται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συγγραφέως ἢ τοῦ μουσικοσυνθέτου.

Καθορισμὸς συντάξεως
συγγραφέων

Ἀρθρον 31.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποκτώντας δικαίωμα συντάξεως παρέχεται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν 250.

2. Διὰ τὰς ἐπὶ πλεόν τῶν ὡς ἀνω ὀριζόμενων παραστάσεων προστίθενται δραχμαὶ πέντε ἀνὰ δέκα παραστάσεις. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἢ σύνταξις ἐν συνόλῳ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 350 δραχμάς.

3. Κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν παραστάσεων, ἔαν ἐκ τοῦ συνόλου πλεονάζουν τοιαῦται, ἐφ' ὅσον μὲν εἴνε μέχρι πέντε δὲν ὑπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲ εἴνε ἄνω τῶν πέντε θεωροῦνται ὡς πλήρης δεκάς.

Ἐλεγχος ὑπηρεσίας
συγγραφέων

Ἀρθρον 32.

1. Κατὰ διετίαν καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου πενταμελής εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, αποτελουμένη ἐξ ἐνὸς Ἀκαδημαϊκοῦ ὡς προέδρου, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐξ ἐνὸς θεατρικοῦ συγγραφέως, ἐξ ἐνὸς μουσικοσυνθέτου, ἐξ ἐνὸς ἡθοιοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἥτις, μετὰ ἀπαρίαν τῶν μελῶν τῆς, ἐλέγχει τὰ ἔργα καὶ τὰς παραστάσεις τῶν μετόχων συγγραφέων καὶ συνθετῶν, κατατάσσουσα αὐτὰ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενας κατηγορίας καὶ ὑποβάλλουσα σχετικὸν πῖνακα ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

2. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δύναται, κατέπειν βασίμου δικαιολογίας νὰ προπονή τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Μεταβατικαὶ διατάξεις
περὶ συγγραφέων

Ἀρθρον 33.

1. Διὰ νὰ προσμετρηθῇ ἡ προϋπηρεσία εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας θεατρικοὺς συγγραφεῖς καὶ μουσικοσυνθέτας, τοὺς θέλοντας νὰ γίνωσι μέτοχοι τοῦ Ταμείου τοῦτου δεόν νὰ ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσχύρας τοῦ παρόντος, συνυποβάλλοντες καὶ πῖνακα τῶν ἔργων τῶν καὶ τῶν παραστάσεων αὐτῶν.

2. Ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων πινάκων γνωμοδοτεῖ ἡ ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ καθορίζουσα τὴν κατηγορίαν τῶν ἔργων καὶ τὸ ἀκρίβες τῶν παραστάσεων.

Ἀρθρον 34.

1. Προϋπηρετήσαντες θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ μουσικοσυνθέται, ἂν ἡ προϋπηρεσία ἔββαίον κατὰ τὰ ἀνωτέρω, λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν 250.

α') Ἐὰν εἴνε ἤδη συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν Ἑλλήνων θεατρικῶν Συγγραφέων καὶ ἔχουν συμπληρωμένον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ἐκτὸς ἂν παρουσιάσουν στοιχεῖα μεγαλυτέρας συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31. Οἱ κάτω τῶν 55 ἐτῶν συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου συντάξεων τῶν Ἑλλήνων θεατρικῶν Συγγραφέων ἀποκτοῦν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ὡς συντάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

β') Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, ἔαν ἔχουν συμπληρώσῃ εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς παραστάσεως τοῦ πρώτου ἔργου τῶν, καὶ μετὰ συγγραφὴν τρισάκρων ἔργων παιχθέντων πλεόν ἢ ἅπαξ ἕκαστον, καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσῃ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐσχύρας τοῦ παρόντος τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Οἱ κάτω τῶν 50 ἐτῶν καὶ ἄνω τῶν 35 ὑπάγονται εἰς τὰς γενικάς περὶ συγγραφέων τοῦ παρόντος διατάξεις, πλὴν τῆς περὶ εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, ἀντικαθισταμένης διὰ τῆς ἀπὸ εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς παραστάσεως τοῦ πρώτου ἔργου τῶν.

2. Ἐπίσης λαμβάνουν ἀνάλογον σύνταξιν, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οἱ δικαιούχοι τῶν ἀποθανόντων θεατρικῶν συγγραφέων καὶ μουσικοσυνθετῶν μετὰ τῶν 1 Ἰανουαρίου 1922, ἐφ' ὅσον εἴχον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τῶν τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ὅρια ὑπηρεσίας.

3. Ἡ συνταξιοδότησις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκτώντων δικαίωμα συντάξεως ἀρχεῖται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Μαρτίου 1926.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἀρθρον 35.

1. Κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν συντάξεων καὶ ἐπιδομάτων ἐν γένει ἔαν εἰς τὸ σύνολον τοῦ μηνιαίου ποσοῦ πλεονάζει κλάσμα δραχμῆς, ἐφ' ὅσον μὲν εἴνε μέχρι 49 λεπτῶν ἀποκόπτεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲ εἴνε ἀπὸ 50 λεπτὰ καὶ ἄνω συμπληροῦνται εἰς δραχμὴν ἀκέραιαν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου.

(Ἐπὶ τὸν τῆλος)

ΤΟΠΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» δέχεται εὐχαρίστως τὴν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Συνδρομητριῶν καὶ Συνδρομητῶν ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μετὰ τὸ διὰ τὸ δεύτερον ἔτος δηλωθέν πρόγραμμά του, ἥτοι διὰ ΘΕΑΤΡΟΝ — ΜΟΥΣΙΚΗΝ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΝ — ΓΑΥΠΤΙΚΗΝ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ ὑπὸ τοὺς ἐπομένους ὅρους:

1ον) Ἡ ἀποστελλομένη ὕλη νὰ εἴνε ὅσον τὸ δυνατόν σύνομα.

2ον) Αἱ γράφουσαι καὶ οἱ γράφοντες ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέξουν πρὸς ὑπογραφήν ἢ τὸ πραγματικὸν τῶν ὀνομα ἢ ψευδώνυμον δηλωθέν προηγουμένως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ φύλλου.

Σκοπὸς μας εἶναι ἡ πάση θυσίᾳ ἐνθάρρυνσις τῶν νέων ποῦ δὲν τολμοῦν ἢ δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἐμφανίσουν τὰ πρῶτα πνευματικὰ προϊόντά των.

Τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγκρινόμενων θὰ συνοδεύη σύντομος κριτικὴ ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τοῦ φύλλου μας.

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ»

Υ. Γ.—Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ φύλλου ἀπάντησιν εἰς ἐρωτήσεις ἀπορίας κλπ. ἀπαραίτητος ἡ ἐπιστολή τοῦ γραμματισμοῦ.

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ»

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

«Τὸ Ἑλληνικὸν Θεάτρον» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ὅπως τηρῇ ἐνημέρους τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας του τῆς σχετικῆς μετὰ τὸ πρόγραμμά του κινήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ παρακαλεῖ τοὺς ἐπιθυμούντας ν' ἀναλάβουν τὴν ἀνταπόκρίσιν του, ν' ἀπευθυνοῦν τὸ ταχύτερον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, διὰ νὰ λάβουν τὸν διορισμὸν των καὶ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι οἱ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀνταποκριτῶν ἐγγράφοντες συνδρομητὰς διακαίονται ἀμοιβῆς κατὰ τοὺς ἐπομένους ὅρους.

Διὰ 1—5 συνδρομητὰς 20 ο/ο

Διὰ 6—10 » 30 ο/ο

Διὰ 11—15 » 40 ο/ο

(Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ)

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

«ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»

Ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ 1924 κατὰ Κρητικὴν.

Διευθυντής: ΗΡ. Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 7 (Στοὶ Πάππου)

Παγκόσμιος κινηματογραφικὴ κίνησις. Ἀνταποκρίναι εἰς τὰς κυριότας κινηματογραφικὰς ἐπαγγελματικὰς ἀντιθέσεις μετ' ὅλων τῶν κινηματογραφικῶν ἐταίρων καὶ τοῦ κινηματογραφικοῦ Τόπου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσώτεροι:

Ἐτησίᾳ Δρχ. 150.—

Ἐξάμηνος » 80.—

Τριμήνιος » 40.—

Ἐξώτεροι:

Ἐτησίᾳ Μῖρα Ἀγγλίας 1

Ἐξάμηνος » 1)2

Ἀμερικῆς:

Ἐτησίᾳ Δολλάρια 5

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΛΙΜΙΤΕΔ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Μέχρι Δρχ. 50,000

τόκ. 5 ο/ο

Ἐλεύθερον παντὸς φόρου

ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΦΑΛΛΕΡΟΥ

(ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡῳ ΔΙΟΝΥΣΙΑ)